

*Tretman onoga ko psuje Allaha, vjeru i
Poslanika s.a.v.s*

Autor:

ŠEJH EBU-MUHAMMED EL-MAKDISI

Naslov originala:

SARIM EL-MESLUL 'ALA SABI RAB EW DIN EW RESUL

Jezička recenzija:

ABDURAHMAN KUDUZOVIĆ

Korektura i Obrada: Ahmed Dedagic

prevod: Ebu Tejma

بسم الله الرحمن الرحيم

Sva hvala pripada Uzvišenom Allahu, od njega pomoć i oprost tražimo. Utječemo se Allahu od zla naših duša i naših ružnih postupaka. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu odvesti ne može, a koga u zabludi ostavi, niko mu na Pravi put ukazati neće. Svjedočim da nema istinskog božanstva osim Allaha, i svjedočim da je Muhammed njegov rob i poslanik.

Trebamo znati da su psovanje Allaha, vjere i Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, jedan od najvećih grijeha od kojih se srca vjernika zgrožavaju, srca onih koji Allaha istinski obožavaju. To je jasno nevjerstvo. Ono se proširilo u senci ove nevjerničke države, a razlog tome su laički zakoni koji propisuju da bude kazna onoga koji vrijeđa kraljeve, vladare, njihove zakone i zabludjele pravce, veća od kazne predviđene za one koji vrijeđaju Allaha, Časni Kur'an i vjeru. Nije potrebno navoditi dokaze za to jer je isto vidljivo u našoj današnjici. Ko opsuje kralja, predsjednika ili načelnika, s njim će biti svašta učinjeno, neće mu se suditi po običaju već će biti zgrabljen za revere i odveden od strane obaveštajne službe ili državne bezbjednosti. A onaj ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, ko će mu suditi ili ga kontrolisati ili ga pozvati na saslušanje?! Kako i ne kada u tome učestvuje veliki broj onih koji su zaduženi za bezbjednost i održavanje reda i mira?! Zatim, zar nije to ta demokratija i njihova surova kafirska sloboda koja dozvoljava slobodu (ne)vjerovanja, koja dozvoljava otpadništvo i vrijeđanje svega osim taguta države i njegovog zakona ili državnog uređenja. Fe inna lillahi ve inna ilejhi radžiun....

Na veliku žalost naći ćemo da se ovaj veliki grijeh veoma proširio u našem vremenu posebno na području Šama, posebno u Jordanu i Palestini. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao je: *"Kada se iskvare stanovnici Šama, nestatće dobra kod vas, a neće nestati potpomognuta skupina iz mog ummeta, neće im naškoditi onaj ko ih na cjedilu ostavi sve dok ne nastupi Sudnji dan."*

Otuda želimo ukratko pojasniti propis vezan za ovaj veliki grijeh i tretman onog ko ga čini, dokazujući jasnim dokazima iz Kur'ana i Poslanikovog sallallahu 'alejhi ve sellem, sunneta.

Znaj, onaj ko opsuje Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, kafir je, otpadnik od Islama, svejedno činio to iz šale ili zbilja, svejedno smatrao to dozvoljenim ili ne, svejedno činio to u srdžbi ili u spokoju. Njegova krv i imetak su halal, svejedno dali je bio musliman ili ne, svejedno bio zimija ili pod ugovorom, bio muško ili žensko. Dokazi za navedeno su brojna a mi ćemo spomenuti sljedeće:

1. Uzvišeni Allah kaže: *"One koji Allaha i Poslanika Njegova budu vrijeđali Allah će i na ovom i na onom svijetu prokleti, i sramnu patnju pripremiti."* (El-Ahzab 57)

Ajet upućuje na nevjerstvo onog ko psuje Allaha sa više aspekata:

- Allah, subhanehu ve te'ala, ih proklinje i na ovom i na budućem svijetu, a prokletstvo znači udaljivanje od milosti. Onaj koga Allah odbaci i udalji od svoje milosti i na dunjaluku i na ahiretu ne može biti osim kafir, za razliku od prokletstva Poslanika ili vjernika na način upućivanja dove protiv nekoga na ovom svijetu, poput riječi Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Neka je Allahovo prokletstvo na onog ko se hrani kamatom i koji se hrani." ili "Neka je Allahovo prokletstvo na kradljivca."

- U ajetu se takođe spominje **"sramna patnja"** koja se ne spominje u Kur'anu osim kada je kafir u pitanju, kaže Uzvišeni: ***"Mi smo nevjernicima sramnu patnju pripremili..."*** (En-Nisa' 37) Također: ***"A nevjerinke čeka sramna patnja."*** (El-Mudžadala 5) Što se tiče onih koi nisu nevjernici poput grešnih vjernika, ne spominje se kada su oni u pitanju **"sramna patnja"** već se spominje **"silna patnja"** ili slično, zato što Uzvišeni Allah kaže: ***"A koga Allah osramoti, niko ga ne može poštovanim učiniti."*** (El-Hadždž 18) Sramoćenje biva ponižavanjem i brukanjem i to je dodatna kazna kafirima na patnju koju već imaju, a vjernik grešnik može biti kažnjen ali neće biti osramoćen.

Ovo istovremeno potvrđuje i to što Allah Uzvišeni spominje da je sramna patnja pripremljena za nevjernike. Zato što je Allah stvorio džehennem kao njihovo prebivalište koje neće moći ničim zamijeniti niti će iz njega ikada izaći, kaže Uzvišeni: ***"I bojte se vatre koja je za nevjernike pripremljena."*** (Ali-Imran 131) Vjernici koji budu imali grijeha ne moraju ući u vatru ako im Allah oprost, ali ako bi i ušli izaći će nakon određenog vremena zbog svojeg tewhida i islama.

Spomenuti ajet takođe upućuje na dozvoljenost ubijanja onog koji vrijeđa Allaha i Poslanika, a dokaz tome su riječi Allahova Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, u hadisu kojeg bilježi Buhari i drugi: ***"Ko će ubiti K'aba ibn Ešrefa, uistinu on vrijeđa Allaha i Njegova Poslanika."*** K'ab ibn Ešref je bio židov koji je bio pod ugovorom sa muslimanima, a zatim je počeo vrijeđati muslimane i njihovu vjeru pa je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naložio da se ubije jer je njegovo psovanje smatrao vrijeđanjem Allaha i Poslanika, sallallahu 'alejhi ve

sellem. Ako je dozvoljeno ubiti kafira koji je pod ugovorom a koji je opsovao Allaha ili Poslanika ili Islam, onda je ubistvo kafira koji nije pod ugovorom preče. Zimija ili onaj koji je pod ugovorom ima prava koja nemaju drugi kafiri, ako se sigurnost i zaštita nevjernika koji je pod ugovorom prekidaju zbog psovanja i vrijeđanja Islama, onda se takođe sigurnost i zaštita muslimana prekidaju zbog psovanja ili vrijeđanja Islama.

Na dozvoljenost ubijanja onih koji vrijeđaju Allaha i Poslanika takođe upućuje to da ih je Allah prokleo i na dunjaluku i na ahiretu, a o prokletnicima Uzvišeni Allah kaže: ***"Prokleti bili! Gdje god se nađu neka se pohvataju i neka se poubijaju."*** (El-Ahzab 61).

2. Uzvišeni kaže: ***"O vjernici, ne dižite glasove svoje iznad Vjerovjesnikova glasa i ne razgovarajte s njim glasno, kao što glasno jedan s drugim razgovarate, da ne bi bila poništena vaša djela, a da vi i ne primjetite."*** (El-Hudžurat 2), tj. pazite da vam ne propadnu djela ili bojati se da ne propadnu ili da ne bi propala vaša djela.

Dokaz iz ovog ajeta za nevjerstvo onog koji psuje Allaha ili Poslanika biva tako što potpuno uništenje i propadanje djela ne biva osim djelom nevjerstva, kaže Uzvišeni: ***"A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru, njihova djela biće poništena.."*** (El-Bekara 217). I kaže Silni: ***"Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti.."*** (Ez-Zumer 65), za razliku od propadanja određenog ibadeta zbog nedostatka nekog od uvjeta i slično. Ako bi se radi podizanja glasa iznad glasa Allahova Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, bez namjere ili osjećaja tlebalu bojati za onog koji to učini da mu djela ne budu poništena, što se ne dešava osim zbog djela koje izvodi iz Islama, kakvo bi onda stanje trebalo da bude sa onim koji psuje Allahova Poslanika ili vjeru koju je donio od Allaha, ili koji psuje Allaha namjerno i svjesno. Nema sumnje da se ovakvom poništavaju djela i da postaje kafir, otpadnik u slučaju da se deklarirše kao pripadnik Islama, i da se prekida ugovor i zaštita i zabrana njegove krvi i imetka u slučaju da je pod ugovorom ili zimija. Abdullah ibn Ahmed ibn Hambel pripovjeda: "Pitao sam oca o čovjeku koji kaže drugom čovjeku, " O sine toga i toga,... i ti i Onaj koji te stvorio!". Pa je odgovorijo: "Taj je otpadnik od Islama." Pa upitah: "Dali se ubija?". Reče: "Da, ubija se."

3. Kaže Uzvišeni: ***"A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar ste se Allahu i ajetima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne pravdajte se! Nevjernici"***

ste postali nakon što se vjernici bili.' Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su nasilnici." (Et-Tewba, 65-66). Ovo je dokaz da je ismijavanje sa Allahom ili bilo čime od vjere ili Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, kufr i otpadništvo nakon imana. Vrijeđanje Allaha je preče da bude kufr, bilo to iz šale

ili namjerno. Ovaj ajet je objavljen povodom ljudi koji su izašli u bobu sa Allahovim Posalnikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, a zatim su počeli ismijavati nekim ashabima. Kada je objavljen ovaj ajet, počeli su se pravdati govoreći: "Samo smo razgovarali da bismo skratili putovanje..", tj. samo smo se šalili i igrali, nismo željeli učiniti nevjerstvo. Nije im Uzvišeni Allah na to rekao: Lažete, htjeli ste nevjerstvo tim djelom! Već im je rekao: ***"Ne pravdajte se, nevjernici ste postali,"*** tj. postali ste nevjernici time, bez obzira što to niste željeli. Iz ovog shvatamo da onaj ko opsuje Allaha ili vjeru ili Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, postaje kafir, bilo to iz šale ili namjerno, i smatrao to psovanje dozvoljenim ili ne. U ovome je takođe odgovor murdžijama koji smatraju da nevjerstvo ne biva osim namjerom ili dozvoljavanjem ili negiranjem.

Ako bi neko kazao: zašto ih onda Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije poubijao ako su počinili kufr i otpali time od vjere?

Reći ćemo: Šejhul-islam Ibn-Tejmije odgovorio je na ovo pitanje s više aspekata: prvi, da su pribjegli pokajanju što je i od razloga objave ovog ajeta, a to je jasno vidljivo u ajetu: ***"Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su nasilnici."*** Oni koji su se iskreno pokajali Allah im je oprostio, a oni koji su se licmjerski i lažno pokajali bojeći se kazne, takvi su se spasili samo na ovom svijetu, a na Sudnjem danu bit će sa ostalim munaficima. I zbog toga ih je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ostavio i nije ih poubijao. Ovaj stav takođe zauzima Ibn-Hazm.

4. Predanje o ubistvu židova, K'aba ibn Ešrefa, sa kojim je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, sklopio ugovor da ne pomaže njegove neprijatelje i da se ne bori protiv njega. Kada je opsovao Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, Poslanik upita: *"Ko će ubiti K'aba ibn Ešrefa, uistinu on vrijeđa Allaha i Njegova Poslanika."* Ustade Muhmmmed ibn Mesleme pa reče: *"Allahov Poslaniče, želiš li da ga ja ubijem?"* Reče: *"Da."* U ovoj predaji stoji događaj njegova ubistva i da je ubijen iz zasjede a ne u borbi.

On je bio pod ugovorom, njegova krv i imetak su bili zabranjeni, i pored toga kada je počeo vrijeđati Allahova Poslanika, salallahu 'alejhi ve selem, prekida se ugovor zbog kojeg je bio siguran od muslimana, a zatim biva ubijen. Istim hadisom dokazuje imam Šafija, rahimehullah, da se zimija kada opsuje Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ubija i prekida se njegova zaštita.

Zimija je jevrej ili kršćanin koji plaća glavarinu muslimanskoj državi i pokorava se njihovoj vlasti, poštuje Islam i ne čini širk ili kufr javno među muslimanima. Zar se ne daje prednost ubijanju onog koji nema ugovora sa muslimanima i koji nije pod zaštitom, onda kada vrijeđa Allaha ili Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ili Islam?! Isto važi i za onoga koji se smatra muslimanom. Ako se ubija kafir sa kojim je sklopljen ugovor, poput kršćanina ili židova onda kada

počne vrijeđati vjeru ili Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, a koji u osnovi ne vjeruje u Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, niti u vjeru, već je smatra neispravnom i ne želi da je slijedi, zar da se onda ne ubija onaj koji smatra sebe pripadnikom Islama i koji zna da je islam vjera istine i svjedoči da mu je Allah Gospodar i Zaštitinik i da je Muhammed Allahov Poslanik, a zatim opsuje Allaha ili vjeru ili Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem?!

5. Predanje kojega prenosi Š'abi od Alije, radijallahu anhu, da je neka jevrejka vrijeđala Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa je neki musliman uhvatio i udavio zbog toga. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije kaznio tog ashaba, niti je tražio krvarinu za tu ženu.

Šejhul-islam, rahimehullah tvrdi: "Ovaj hadis je dobar. Š'abi se sreo sa Alijom, radijallahu anhu, i prenosi od njega. Čak i da je hadis mursel, učenjaci smatraju mursel hadise koje prenosi Š'abi ispravnim, i nije poznat mursel hadis kojeg prenosi Š'abi a da nije sahih. Š'abi je najučeniji kada su u pitanju hadisi Alije, radijallahu anhu, i pouzdanost njegovih ravija."

Šejhul-islam takođe kaže: "Ovaj hadis je dokaz za dozvoljenost ubijanja žene onda kada počne vrijeđati Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i dokaz za dozvoljenost ubijanja zimije. A dozvoljeno je ubiti i muslimana i muslimanku kada opsuje Poslanika, i to je preče. Ova jevrejka je bila pod ugovorom, jer kada je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stigao u Medinu ostavio je sve jevreje i one koji su bili u njoj da žive u miru i primirju i nije im naplaćivao džiziju."

Poznato je da je žena kafirka zaštićena i sačuvana od ubistva kod muslimana zbog svoje prirode i ako nije zimijka ili pod ugovorom, zato što je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, zabranio ubijanje žena u borbama sve dok se i one ne budu borile i ratovale. Saznajemo da žena koja psuje Allaha ili Poslanika ili vjeru, ili pak vrijeđa našto od vjere islama, propis joj je isti kao kod žene koja se bori i ratuje protiv Allahove subhanehu we te'ala, vjere.

Predhodna predaja je dokaz za još jedan šerijatski propis a to je, dozvola ubijanja onog ko opsuje Allaha ili vjeru ili Poslanika, od strane pojedinca, ako ga ne ubije vladar ili ako ne postoji punomoćan vladar muslimana koji sudi po zakonu Milostivog ili u slučaju da je vlast u rukama vladara kufra koje ne zanima Allahov propis niti vrijeđanje Milostivog. U predhodnom hadisu vidimo da je ovaj musliman sam ubio onu ženu bez konsultacije sa Allahovim Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, kada je Allahov Poslanik za to čuo nije negirao ubistvo te žene niti je naredio plaćanje krvarine za nju. Nije rekao: To je nasilje prema vladaru i kršenje njegovog prava. Niti je ovo proglasio zločinom ili onog ko to radi novotarom. Već je to potvrdio i dozvolio ne tražeći krvarinu za nju.

Šejhul-islam spominje i druge dokaze koji upućuju na ovo pravno pitanje, a zatim obrazložava: "Zato što onaj čije je ubijanje bilo obavezno zbog razloga borbe protiv vjere ili njenog narušavanja, nije na stepenu onog koji je ubijen radi

zinaluka i sličnog."

U tome je razlika između izvršavanja precizirane šerijatske kazne nad grešnicima u drugim grijesima i između šerijatske kazne onog koji vrijeđa Gospodara svih svjetova ili vjeru ili Poslanika. Ako je ubistvo onoga koji psuje Allaha ili vjeru kazna od šerijatskih kazni, ona je poput ubistva onoga koji ratuje protiv muslimana, a čije je ubistvo obavezno, dozvoljeno je da bude izvršeno od strane bilo koga." Šejhul-islam još dodaje: "U većini slučajeva onaj ko vrijeđa Allaha ili Poslanika biva ubijen bez dozvole vladara, to jeste oskrnjavanje njegovog prava, međutim, na vladaru je da oprostí onome ko izvrši obaveznu šerijatsku kaznu bez njegovog znanja."

Kažem: kršenje prava vladara biva onda kada se radi o validnom vladaru muslimana koji sudi po šerijatu Milostivog. Ako nepostoji takav vladar, već bude od vladara kufra koji porobljavaju narod svojim kafiskim zakonima, u tom slučaju ne biva kršenje prava vladara. Možda je u tome kršenje prava taguta kafira, pravo koje su izmislili lažni nevjernički ustavi. Što se takvog skrnjavanja prava tiče, dobro nam došlo...zato što je to sprovođenje u praksu odricanja taguta i njihovog kafirskog zakona...i nema boljeg i lepšeg od takvog kršenja prava.

Napomena: Kao što je krv onog koji vrijeđa Allahovu vjeru ili psuje Allaha ili Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, dozvoljena, kao što je njegov propis kao i propis krvi onog koji ratuje protiv muslimana, bio muško ili žensko i bilo koje vjere bio, takođe njegov imetak pripada onome ko ga ubije od muslimana. Kaže Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, u hadisu kojeg bilježi Buharija u svome Sahihu: "*Ko ubije kafira, njemu pripada njegova oprema.*" tj. Ko ubije kafira koji ratuje protiv islama i muslimana, njemu pripada sve ono što je taj kafir imao uza se u trenutku kada je ubijen, kao što je oprema, jahlica, odjeća, nakit, oružije ili imetak.

Neispravno je reći da se to odnosi samo na borbu, zato što hadis ima opće značenje bilo da ga ubije u bitci ili svezanog ili iz zasjede. Poenta je u sveobuhvatnosti značenja teksta, ne samo u posebnosti povoda zbog kojeg je izrečen. Ibn-Hazm u svom djelu Muhalla odgovara i potvrđuje neispravnost mišljenja onih koji su se zabavili oko tih općenitosti.

Spomenutom u prilog ide hadis kojeg bilježi Buhari u svome Sahihu, od Seleme ibn El-Ekv'a, kaže: "Kod Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, dođe špijun od mušrika (tj. obavještač koji špijunira za kafire koji se bore protiv Allahove vjere i muslimana), zatim sjede među ashabe da porazgovara, zatim ustade i ode. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naredi: "*Potraži te ga i ubijte!*". Reče Seleme, radijallahu anhu: "*Pa sam ga ubio.*" Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, dodijeli mu svu njegovu opremu. Ovog (kafira) je ovaj ashab ubio i zaplijenio svu opremu, ne u bici, niti u ratu. U drugom rivajetu mimo Buharinog rivajeta stoji, da ga je sustigao zatim natjerao njegovu devu da klekne

te ga ubio, a zatim sa devom otišao Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Znaj da je ovakava vrsta rizka najljepša, zato jer je ovo plijen (ganima) koji je Uzvišeni Allah učinio halalom za ovaj ummet mimo prijašnjih naroda. Naš Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, niti je bio bravar, niti stolar, već je većina njegovog dobitka i rizka bio plijen, kao što stoji u hadisu: *"Moj rizk je u hladu moga koplja."* I ovo je najljepša zarada i najpotpunija, jer je takva bila i zarada našeg Resula, sallallahu 'alejhi ve sellem.

Općenito značenje (smisao) prvog hadisa upućuje na općenitost ovog propisa, čak i ako ne postoji vladar muslimana. Na to upućuje postupak ashaba Ebu-Basira kada je napadao karavane kurejšija i zaplijenjivao ih, jer nije bio zvanično podređen muslimanskoj državi, niti je to mogao biti, radi jednog od uslova koji je bio u ugovoru između Allahova Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i kafira kurejšija. Kurejšije nisu tražili od Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, krvarinu za njihovog čovjeka kojeg je ubio Ebu-Basir, niti oštetu za karavane koje je zaplijenio. Kurejšije su bili u tom periodu pod ugovorom sa Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, međutim sa Ebu-Basirom su bili u ratnim odnosima, zato što nije prestao biti tražen od strane kafira, jer da bi ga sreli zarobili bi ga ili ubili. Skraćena verzija ovog predanja zabilježena je u Buhariji, u predaji o sporazumu na Hudejbiji, poglavlje o uvjetima. (*Uvjeti u džihadu i primirijima sa neprijateljem*). (5/329).

Iz ovog događaja možemo izvući još jednu veoma bitnu korist, a to je da treba povesti računa o jednom važnom faktoru kada su u pitanju ovakvi postupci. A to je da takvo djelo ne povlači za sobom štetne posljedice za ostale muslimane. Ono što je činio Ebu-Basir, radijallahu anhu, nije pripisivao Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, niti ashabima, niti je to išta štetilo džema'tu muslimana. Obaveza je zbog toga izvagati šerijatske koristi i štete, i odabrati pogodan trenutak i način, treba se takođe poslužiti izvidnicom i ratnom varkom i svim onim što je propisano kada su u pitanju kafiri koji se bore protiv islama. Monoteista je u našem vremenu skupa, dragocjena i rijetka stvar, ne bi se trebala izgubiti radi krvi nekog nikogovića, već treba odabrati ono u čemu je veća šteta za neprijatelja. A u životopisu Allahova Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, možete naći mnogo primjera za to.

Onaj koji ne bude imao snage da postupi kako smo naveli, nije mu ni u kom slučaju dozvoljeno da sjedi, jede i smije se s onim ko psuje Allaha ili Njegovu vjeru, već mu je obaveza da to zabrani jezikom, ako ne može rukom. A ako ne bude mogao ni riječima, neka pokaže srdžbu i gnjev pred njim, i neka ode sa takvog sijela iz straha da nebude poput njega: ***"On vam je već u Knjizi objavio: kad čujete da u Allahove ajete nevjerstvo čine i da im se izruguju, ne sjedite s onima koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor, inače , bit ćete kao i oni. Allah će sigurno zajedno sastaviti u džehennemu munafike i kafire."*** (En-Nisa' 140).

Ne misli da smo na ovim stranicama obuhvatili sve dokaze koji potvrđuju nevjerstvo onog ko vrijeđa Allaha, vjeru ili Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Ne! Dokaza po ovom pitanju ima puno koji ne bi mogli stati na ovim listima. Šejhul-islam ibn Tejmije, rahimehullah, u svojoj knjizi *Es-Sarim el-meslul* spominje od dokaza ono što je dovoljno da bi se pravo ove teme ispunilo i obrađuje je sa svih staništa. Pa ko želi više o ovoj temi neka se vrati na ovo djelo, puno pouka i koristi. A onom ko traži istinu, od svega toga dovoljan je makar jedan dokaz, a onome koji je u iskušenje pao i koji glavu okreće od vjere svoga Gospodara, pa kada bi mu sa dunjalukom punim dokaza došao, ne bi glavu podigao: ***"A ima li nepravednijeg od onoga koji, kad se dokazima Gospodara svoga opominje, za njih ne haje, i zaboravlja na posljedice onoga što je učinio? Mi na srca njihova pokrivače stavljamo da Kur'an ne shvate, i gluhim ih činimo; i ako ih ti na pravi put pozoveš, oni, kad su tavi, nikad neće pravim putem poći."*** (El-Kehf 57) U ovom ajetu i sličnim njemu se vidi propisanost podsjećanja, prijetnje i plašenja Allahovim ajetima onih koji su upali u ovaj zločinački čin, i to je jedna a prijateljstvo i ljubav prema takvima i poštivanje je druga stvar.

Zato, bojte se Allaha o Allahovi robovi: ***"O vi koji vjerujete, sebe i porodice svoje čuvajte od vatre čije će gorivo ljudi i kamenje biti, i o kojoj će se meleki strogi i snažni brinuti, koj se onome što im Allah zapovjedi neće opirati, i koji će ono što im se naredi izvršiti."*** (At-Tahrim 6). I bojte se borbe protiv Silnog, Gospodara nebesa i Zemlje i rata protiv Njegove vjere i vrijeđanja iste. A kako biste to činili kada vam Njegova dobra danonoćno silaze. Njegove blagodati prema vama javne bile ili skrivene, ne mogu se nabrojati niti pobrojati, u vremenu kada veličate neprijatelje Njegove vjere, one koji vas ponižavaju i stavljaju na teške muke, vladari otpadnici koji ratuju protiv Allaha i Njegovih štićenika. Oni koji su Šerijat Allahov iskrivili i koji su neprijatelje njegove za prijatelje uzeli, prodali su i vjeru i čast i zemlju i dozvolili zabranjeno. Vi žudite za njima i pjevate o njihovoj slavi, a od njih ne dobijate osim muku i poniženje. Oni koji su poklonili dobra ummeta i jedu njihov imetak uz pomoć svojih poreza i carina, koje im propisuje njihov kafirski zakon koji je u skladu sa njihovim strastima i koristima...

Zato, boj te se Allaha, Velikog, Silnog, Uzvišenog i Njega veličajte i slavite i jedino Njega tewhidom obožavajte, i učinite nevjerstvo u sve ono što se mimo Allaha obžava od taguta koji druge zakone propisuju i raznih lažnih božanstava: ***"Ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši, -Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredijo da se klanjate samo Njemo. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna."*** (Jusuf 39-40).

Neka je hvala Allahu, Gospodaru svjetova!